

«FELIUET»

via una mitjana diària de mil viatgers. Deu anys després, però, la guerra va tornar a frenar l'avenç del tren. Durant els tres anys difícils pel país, va passar per diferents mans, però el fet més greu van ser les destrosses a les vies i en el material mòbil, i més tard hi va haver les restriccions de carbó i la crisi econòmica.

miadant els amics i familiars que restaven a Sant Feliu tot esperant que tornessin per conèixer les aventures d'aquell viatge meravellós.

A la tarda, el diari local «El Noticiero» sortia al carrer amb una edició extraordinària anunciant el fet, victorejant els iniciadors i cridant amb lletres de motlle glòria al poble de Sant Feliu.

Durant molt de temps, l'estació va ser el lloc de convocatòria per tots els que hi veien no només un símbol de progrés sinó l'obra feta per tots els feliuencs, o pels qui volien veure les imatges curioses d'unes màquines de fum que encara molta gent no entenia.

A partir d'aquest moment el tren va restar totalment vinculat a la vida de Sant Feliu i de tota la comarca.

En els primers anys l'èxit va ser esclatant i de seguida es comprà nou material per augmentar la freqüència dels trens i per donar-los més comoditat.

Però també els conflictes socials van afectar al carrilet en la seva història. Durant la setmana tràgica el servei es va paraitzar i després els efectes de la guerra europea, l'any 14, van fer que minvés la seva activitat. Però en els anys següents el rendiment del tren cada cop va ser millor i l'any 26 hi ha-

El tren va servir per moltes coses, però potser el més important és que va contribuir en gran manera al desenvolupament econòmic de la comarca amb el transport de mercaderies. Però per molta gent és motiu de grat record la utilitat que va tenir com a tren pel viatge d'esplai, de vacances o excursions.

